

Kære familie og venner

Julen 2003 nærmer sig med hastige skridt, og vi er "back on track" og får posten ud til tiden i år... Vi har nået noget i år (!), men vi sidder heller ikke ret meget og kikker ud i luften som vi plejer at sige. Vi har også hygget os meget - bl.a. med at vise vores dejlige sted frem til rigtig mange af jer - vi håber resten kikker forbi i det nye år. Og så er vi for alvor blevet voksne - ud over husets to opvaskemaskiner er vi nu også udstyret med to kummefrysere og to livsforsikringer (hver...) Et fremtidsmål er nu to vaskemaskiner der kan matche tre drenges leg i haven, skoven, havedammen (Vitus!), bækken (Vitus' ide?) og på stranden. Vi elsker vores sted og deler gerne haven med fx egern, ræve, flagspætten, ugler, fasankokken og et hav af småfugle. Knap så gerne deler vi bryggers/køkken hhv. kælder med mus hhv. rotte - ej heller haven mod syd med en kinesisk bambusmur. Vi kan derfor med slet skjult stolthed berette at vi har vundet kampen over bambussen - og det endda helt uden sprængstof! (Men nok ikke helt uden slemme kemikalier...)

Vi gik ved årsskiftet igen forventningsfulde ind i et nyt år. I januar brugte vi en del tid på at shoppe i byggemarkeder - der var som altid en masse gode udsalg til ægte gør-det-selv folk som vi med hushandlen netop havde kåret os selv til. Vi overtog nøglerne d. 31. januar og udrustet med to tapetdampere gik min far, Rasmus og jeg i krig. Da den første weekend var gået, var der "kun" en vej frem. Vi knoklede løs i de 6 weekender og vinterferien der var til rådighed indtil vi skulle flytte herud 16. marts. Ikke mindst takket være vores 4 meget flittige og hjælpsomme forældre kom vi rigtig langt. I vinterferien rykkede det for alvor - og det endda til trods for at Rasmus' farfar Georg faldt, blev syg og døde 14 dage efter. Helle og Torsten kørte landevejene tynde mellem Bukkerup, Baaring, Haderslev og Silkeborg. Det var hårdt for hele familien at miste Georg, men han savnede Lyø, og vi fik sagt farvel på en god måde med breve og tegninger. Valdemar tegnede Georg, Lyø og Gud i himlen - og vi ved at sådan er det, og det er godt! Godt var det også at min farmor endelig fik fred kort tid efter - Valdemar og Vitus havde først lidt svært ved at forstå at og hvorfor kisten skulle brændes, men det blev endnu en god afsked. Valdemar (og ekkoet Vitus) funderede i den forbindelse lidt over, at nu skulle både farfar og morfar til at klare sig selv...

Alt imens blev huset - OG haven! - pænere og pænere og maven større og større. Hannibal skulle fødes i kontoret i et lejet fødekar, og alt var klar. Efter Vitus' bilfødsel skal det ikke være nogen hemmelighed at jeg havde drømme tendenserende til mareridt over hvordan det skulle gå. De blev hverken færre eller bedre af at en af jordemødrene snakkede længe om hvad vi havde tænkt os at gøre hvis de nu ikke ville nå frem(!) Heldigvis bestemte Hannibal sig for at give tegn kort efter midnat en fredag nat, og jordemoderen nåede frem. Det samme gjorde fødselshjælperen moster Lotte, og Valdemar der havde glædet sig i ca. ½ år til at være med puttede sig under dynen i en stol ved siden af karret og syntes det var "rigtigt godt" at have oplevet sin lillebror komme ud af mors mave. Vitus blev hentet med søvndrukne øjne da Hannibal netop var født og kunne slet ikke få øjnene fra ham - nu var han endelig blevet storebror ligesom Valdemar! Vi havde alle en stor og fantastisk oplevelse og kan KUN anbefale det.

Hannibal var stor, er stor og vedbliver at være stor. Han trives og har altid været meget god til at spise... Han er også blevet god til at sove - i den forgangne uge satte han ny rekord med 6 timer i barnevognen, så vi nær var kommet for sent til julearrangementet i børnehaven. Han er vild med at grine af og med de mandlige familiemedlemmer - måske er det fordi han tænker "hvem er hun - hende har jeg vist ikke noget tilfælles med" når han ser på mig? Han triller og kryber rundt, men guderne skal vide at han ikke kommer til at kravle foreløbig - r.... er simpelthen for tung!

Vitus Banditus (4) ligner stadig sig selv. Han er glad og kær og vil IKKE kysses - det er vist kun for piger!?? Han snakker heller ikke så gerne med pigefamiliemedlemmerne i telefon - til morfars og oldefar Jacobs store fordel. I årets løb har han også været indblandet i et par "ulykker" - vi nævner i flæng: bagrudeviskeren faldt af "lige mens han stod og kikkede på den", cd-afspilleren i bilen gik ikke i gang selvom der var to cd'er i den, nabobilen på en parkeringsplads fik en ridse i forskærmen og halogenspottene i børnehavens garderobe blev udsat for sandalkast. Men han kan også komme med helt fantastiske kommentarer og associationer: han spurgte mig om jeg også brugte øjenchokoladelinser ligesom moster Sinne, han talte ikke med mad i munden - "det er bare min stemme der er lidt hæs" - og han konstaterede en mandag eftermiddag: "Du er pæn i tøjet i dag, far!" For at få det fulde udbytte af den kommentar skal man forestille sig Rasmus i splinternyt arbejdstøj fra fabrikken - mørkeblå lærredsbukser og en lys gråmeleret meget almindelig sweatshirt. Det særlige var dog at Rasmus for første gang i MEGET lang tid - måske så længe som Vitus er i stand til at huske (?) - IKKE havde huller i tøjet. Skarp iagttagelsesevne har han, ham Banditus...

Vitus og Valdemar faldt begge meget hurtigt og meget godt til herude i lokalsamfundet og fandt nye venner. I sommersæsonen gik de begge til fodbold, og nu går de til svømning – ja altså Vitus går vist mest til dykning; han er i hvert fald mere under vandet end over.

Valdemar (6) var med en kammerat hjemme allerede inden vi havde været her i en uge. Efter sommerferien blev de to børnehaveklasser slået sammen til en (stor) 1. klasse på 26 elever, men det går indtil videre over al forventning, og Valdemar elsker at gå i skole. Da han først havde lært at skrive tallene, blev han også rigtig glad for matematik, så nu er han ikke til at standse. Valdemar går til skak på skolen og har hele efteråret haft faste legeaftaler med Bjørn både hjemme hos ham og her hos os. Han mangler p.t. de midterste fortænder i overmunden så det læssper så ssskønt når han taler. Valdemar bruger mange batterier i drengenes Gameboy – en af de helt store skolediller her på egnen. Diddl-papir der samles og byttes, er også en stor succes her på egnen og er i hvert fald heller ikke undgået Valdemars opmærksomme samlerinstinkt. Sågar plastiklåg fra nærmest hele klassens skolemælk har han SLÆBT hjem hele efteråret. Valdemar nyder desuden meget at skrive breve – computer- og almindelige – og han laver hefter af sammenfoldet A4-papir som han skriver små fortsatte historier i. Der er stadig ingen tvivl om hvem der er "tænkeren" og hvem der er "tonseren"! Foreløbig er Hannibal så "trilleren".

Rasmus futter derud af i sin lille grønne Punto til PRI-DANA og hjem igen. Han trives MEGET med kombinationen af at være problemknuser såvel ved skrivebordet som ved linierne i produktionen – deraf hullerne i tøjet... Han fortæller glad og gerne om dagens oplevelser når han kommer hjem, og vi var i november for første gang med til den årlige firmafest. For mig var det sjovt at få sat ansigter på alle navne og historier. Rasmus' hobbyer har i år været fyraftensvisitter i fx Jem&Fix og husforbedringer...

Jeg savner min arbejdsplads, mine kolleger og mine elever hver dag, og jeg ved at jeg kommer til at savne min orlov efter 1. marts når jeg er i gang igen! Det er meget ambivalent for mig, så jeg forsøger at fordele tiden fornuftigt mellem maling (etc.), familiemor-rollen og forberedelse af diverse undervisning jeg kan bruge i fremtiden. Jeg har også meget ambitiøst kastet mig over udarbejdelse af nyt undervisningsmateriale som jeg håber at tage mig sammen til at prøve at få udgivet i den nærmeste tid. Jeg har også opdateret og udbygget www.juelenemaerke.dk, fået læst bøger som hidtil kun har været opslagsværker i reolen, og jeg nyder helt utroligt meget at have rigtig orlov, uden SU-klippekortet bliver truende mindre for hver dag der går! Ikke mindst derfor husker jeg også at tage en dag med jævne mellemrum hvor jeg bare slapper af og hygger mig med Hannibal og får de store tidligt hjem. Og jeg venter stadig på en ledig sopranplads i Det Fynske Kammerkor – det lader desværre vente lidt på sig.

Vi fejrer i år jul i storfamilien Enemærke i Bukkerup og nytår her for pokerkassen med Vøjensfolket. I juledagene har mine forældre meldt deres arbejdsankomst til projekt træfældning – der er 55 store grantræer + hvad der ellers får nådesstødet. PRI-DANAs kompostkværn skal til lejligheden nok få sin sag for med bjerge af grene...

Glædelig jul til jer alle og et godt 2004!

Hannibal, Vitus, Valdemar, Rasmus og Rikke.

Se mange flere billeder fra 2003 på: www.juelenemaerke.dk